

Bilag 2**Et af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren og dennes svar herpå**

Spørgsmålet og indenrigsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra Kommunaludvalget.

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. marts 2001 fra Valgretsforeningen i Danmark, jf. bilag 1.

Svar:

1. Det fremgår af henvendelsen fra Valgretsforeningen i Danmark, at Valgretsforeningen er en upolitisk forening stiftet i år 2000 med det formål at arbejde for, at alle personer med dansk indfødsret og med dansk pas skal have valgret til Folketinget, uanset hvor i verden de bor. Valgretsforeningen er opmærksom på, at en sådan ordning kun kan gennemføres ved en grundlovsændring, idet valgret i medfør af grundlovens § 29, stk. 1, bl.a. er betinget af fast bopæl i riget. Henvendelsen fra Valgretsforeningen er vedlagt en beskrivelse af foreningens virke og baggrunden herfor, hvori der fremsættes en række argumenter for ved en grundlovsændring at afskaffe bopælskravet eller for ved en ændring af folketingsvalglovens § 2, stk. 2, at udvide kredsen af personer, der anses for at have fast bopæl i riget i relation til betingelserne for valgret til Folketinget.

Valgretsforeningen henviser bl.a. til, at den gældende lovgivning vedrørende valgret er menneskeretskrænkende og i strid med princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for EU.

Justitsministeriet har oplyst, at hverken Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller andre generelle menneskeretskonventioner, som Danmark har tilsluttet sig, indeholder bestemmelser, der forpligter Danmark til at give personer med dansk indfødsret ret til at deltage i valg til Folketinget, uanset at vedkommende ikke har fast bopæl i riget. EU-traktaterne indeholder heller ikke bestemmelser herom.

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indeholder derimod bestemmelser om valgret og valgbarhed ved kommunale valg

og valg til Europa-Parlamentet. I denne traktats artikel 19 (tidligere artikel 8 B) er det således fastsat, at enhver unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, har valgret og er valgbar ved kommunale valg og valg til Europa-Parlamentet i den medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat.

De nævnte bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab regulerer alene spørgsmålet om valgret og valgbarhed i bopælslandet for så vidt angår en unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger. Der er derimod ingen bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om valgret og valgbarhed i hjemlandet for en unionsborger, der har bopæl i en anden medlemsstat end hjemlandet.

2. Henvendelsen fra Valgretsforeningen er endvidere vedlagt fotokopi af artikler i Berlingske Tidende den 8. juli 2000 og i Politiken den 28. september 2000 om manglende valgret til Folketinget for danskere, der flytter til Skåne, men som stadig har deres arbejde i Danmark, de såkaldte grænsegængere.

Jeg kan hertil oplyse, at kun personer, der er omfattet af folketingsvalglovens § 2, kan anses for at have bevaret fast bopæl i riget i valgretsmæssig henseende uanset udlandsophold. Grænsegængere hører ikke til blandt de persongrupper, afgrænset efter formålet med udlandsopholdet, der direkte er opregnet i folketingsvalglovens § 2. Grænsegængere anses heller ikke for at være omfattet af den særlige sidestillingsregel, der indeholdes i folketingsvalglovens § 2, stk. 2, nr. 6. Det følger af den praksis, der er anlagt af det særlige nævn, Valgretsnævnet, der træffer endelig administrativ afgørelse i sager om udenlandsdanarkers valgret.

3. Jeg kan i øvrigt henvise til besvarelsen den 30. april 1996 af Kommunaludvalgets spørgsmål nr. 13 om reglerne med hensyn til valgret for statsborgere bosat uden for moderlandet i de nordiske lande, EU-landene, USA og Canada. Jeg vedlægger en kopi af besvarelsen (L 73 - bilag 7) af 30. april 1996 af spørgsmål nr. 2-9 og 12-14.